

Ad 2. Om dette spørgsmål har veterinærdirektoratet i ovennævnte skrivelse udtalt: „Vaccination mod MK foretages i overensstemmelse med de i medfør af lov nr. 129 af 31. marts 1960 om vaccination mod mund- og klovesyge fastsatte bestemmelser, jfr. bekendtgørelse nr. 379 af 3. november 1960 om samme emne. I cirkulære nr. 239 af 3. november 1960 om rationering af vaccine mod mund- og klovesyge er anført, at den til enhver tid forhåndenværende vaccinebeholdning principielt er reserveret til anvendelse i områder, hvori påbudte vaccinationer på grund af smittefare bør foretages. Derudover er anført, at vaccine kan udleveres til:

1. Besætninger, for hvilke der er tegnet abonnement.
2. Besætninger på tyrestationer og afkomsprøvestationer.
3. Eksportkreaturer, såfremt modtagerlandet forlanger vaccination af dyrene.
4. Dyr, der agtes fremstillet på dyrskuer.

Forholdene har udviklet sig således, at kreaturejerne ikke længere har nogen nævneværdig interesse i at gennemføre regelmæssige vaccinationer for egen regning gennem en abonnementsordning, idet nu kun 12 besætninger med i alt ca. 900 dyr deltager i abonnementsordningen.

Vaccineudvalget har derfor i maj 1968 indstillet til landbrugsministeriet, at abonnementsordningen ophører med udløbet af de eksisterende treårige abonnementskontrakter, idet ordningen skønnedes at være uden betydning i beredskabet mod sygdommen. Landbrugsministeriet har tiltrådt indstillingen.

Blandt de øvrige i cirkulæret nævnte kategorier har kun ordningen under pkt. 3 vedrørende eksportkreaturer haft reel praktisk betydning. Efter veterinærdirektoratets bedømmelse vil det frembyde betydelige praktiske vanskeligheder generelt at afskære muligheden for vaccination af eksportkreaturer, og direktoratet er af den opfattelse, at en ændring af reglerne ikke bør gennemføres uden drøftelse dels i vaccineudvalget og dels i landbrugsministeriets udvalg for kvalitetskontrol med ind- og udførsel af avlsdyr.

Veterinærdirektoratet kan, uden at reglerne ændres, forsøge at påvirke aftagerlandene til at frafalde kravet om vaccination.“

Ad 3. Efter det oplyste finder landbrugsministeriet ikke grundlag for at gøre erstatningsansvar gældende mod nogen i forbindelse med udbruddet af mund- og klovesyge i Nordjylland i december 1969.

I en tidligere sag, hvor der i forbindelse med vaccination af en hel besætning i henhold til frivillig abonnementsordning opstod mund- og klovesyge i besætningen, indhentes et responsum fra kammeradvokaten, der udtalte, at selv om den vaccinerende dyrlæge formentlig havde overtrådt gældende forskrifter om vaccination mod mund- og klovesyge, ville en domstol under en retssag næppe anse det for tilstrækkelig godtgjort, at den opståede mund- og klovesyge i besætningen skyldtes forhold, for hvilke dyrlægen var erstatningspligtig.

PETER LARSEN

/ J. Jensen.

Til finansudvalget.